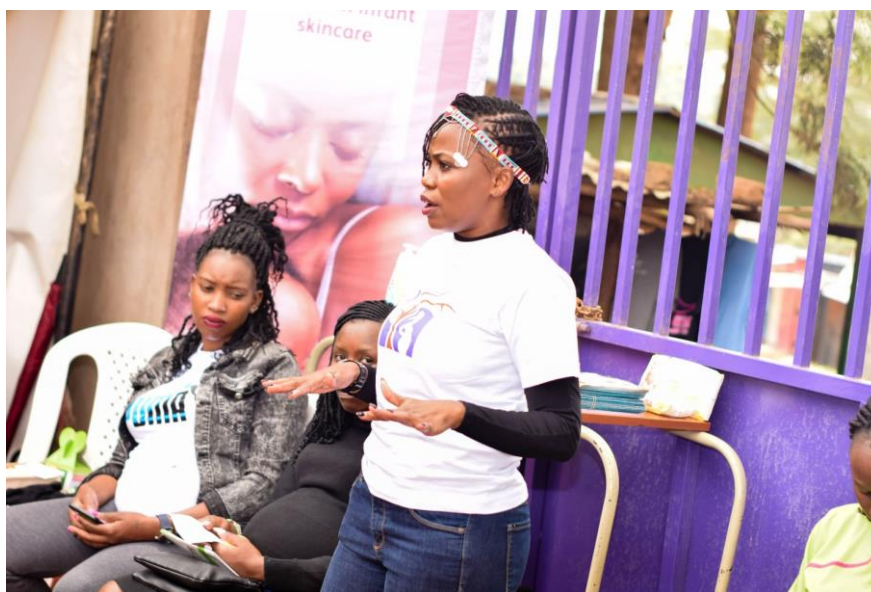

NYHEDSBREV - SOMMER 2024

Regnen har længe, ja, i flere år under den sidste tørke været ventet med største længsel her i Kenya. Tørken har længe forårsaget katastrofer menneskeligt. Men scenariet er totalt et andet nu. Kenya har her i april- maj oplevet den voldsomste regnperiode i årtier forårsagende oversvømmelser, enorme jordskred og tab af hjem for tusinder af mennesker. Nøden har været størst i de store slumområder i Nairobi, hvor bulldozere, nu hvor regnen er begyndt at trække sig, jævner alle de ødelagte sammentømrede primitive huse og skure med jorden. - Det, der for mange tusind af mennesker har været og har betydet et hjem for deres familie. Man mærker et stort menneskeligt dilemma: Hvordan omgås denne kontinuerlige nød, hvor mennesker må leve med de mange omfattende trusler i vores verden af i dag! Megen modstandskraft – kald det resiliens – mærkes på børnene på Mbagathi Skolen i Nairobi. Livet skal gå videre! Udfordringer må tages op!

MØD her PHANICE – en tidligere elev på MbagathiSkolen – og læs hendes historie om hendes opvækst og skolegang på Mbagathi Skolen og op til hendes voksenliv nu som sygeplejerske og socialmedarbejder for gravide kvinder:

Phanice udtaler: (Ovenstående foto med Phanice, der underviser i klinikken)

Jeg oplever meget, at livet for os alle er fyldt med udfordringer, som vi skal kunne løse for at komme videre. Jeg har som mange, mange andre oplevet en masse udfordringer i mit liv, - i min opvækst og også i min karriere, men gennem min skolegang er jeg stolt over at kunne sige, at det lykkedes mig indtil nu, at magte alt det jeg gerne har villet. Jeg er også sikker på, at uanset hvad jeg vil møde på min vej i fremtiden, vil jeg altid finde løsninger til at arbejde mig igennem det.

Læs hendes livshistorie her:

Mit navn er Christine Luyo Manyasi - Phanice er mit dåbsnavn. Jeg er 35 år gammel. Jeg er gift og velsignet med en fantastisk datter på 7 år. Af profession er jeg sygeplejerske og sundhedsmedarbejder. I øjeblikket arbejder jeg som Practice Development Manager hos Jacaranda Maternity og sørger for, at kvaliteten af plejen og rådgivningen af gravide kvinder opretholdes. En del af mine opgaver i sammenhæng med gravide kvinder er information, træningsøvelser og mere overordnet udarbejdelse af retningslinjer for at vejlede i kliniske forhold. (Her foto at Phanice med 3 kolleger, Phanice yderst til venstre.)

Jeg kom til Rudolf Steiner Skolen, Mbagathi i 1996.

Jeg kom fra den vestlige del af Kenya med hele dens kulturelle baggrund; jeg var meget stille og indadvendt. Jeg var vokset op med en frygt for at tale eller stille spørgsmål, når en voksen var til stede. Jeg blev derfor også chokeret og overrasket, da jeg oplevede det menneskelige fællesskab, der modtog og omgav mig på Mbagathi Skolen: lærere, elever, forældre og øvrige medarbejdere. Alle var så venlige og åbne og gav mig mod på at udtrykke mig. På Mbagathi Skolen var vi som en stor familie med en varm og hjertelig familiekultur; hvert individ blev værdsat uanset, hvor du kom fra eller din baggrund.

Jeg kom fra en meget beskeden og ekstrem fattig baggrund i en familie på 7 , - mine forældre og vi 5 søskende. Vi boede alle 7 i et lille 1-rums skur i den fattigste del af Ongata Rongai. Min far arbejdede på gaden med at reparere sko, og hele familien var afhængige af hans lille og usikre indtjening, om end den slet ikke kunne dække de mest basale behov. Min mor var hjemme hos os. Mig og mine 4 søskende kom først ikke i skole. Men af forskellige veje endte vi alligevel alle på Mbagathi Skolen og fik gennem skolens sponsor- program sponsorer, der betalte for vores skolegang.

Da var det som om vores stjerner begyndte at lyse op, eller lyset for enden af tunnelen begyndte at lyse for os.

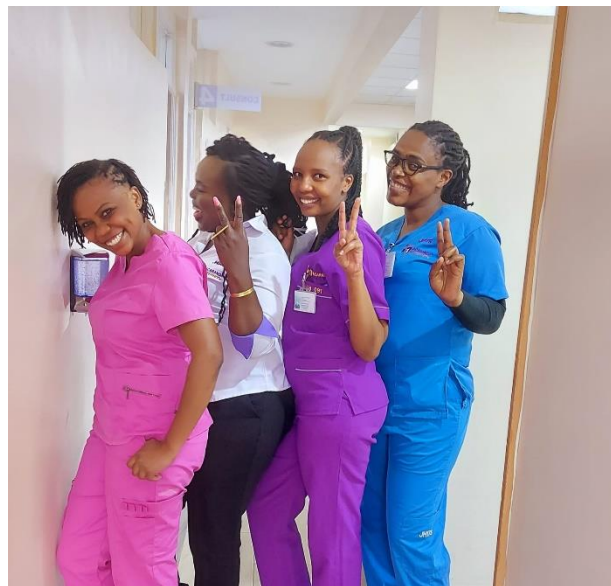
En af de ting, jeg virkelig så frem til, da jeg gik på skolen, var grød/kakao kl. 10.30 og den gode skole lunch kl. 13; hvilket var fantastisk. Kreativiteten, der fulgte med al det kunstneriske og håndværksmæssige arbejde var spændende. At lære at skrive og øve kursiv håndskrift, er jeg den dag i dag stolt af at kunne.

Det er svært og overvældende at skulle beskrive alle de spændende ting, jeg lærte på skolen og i hele dens fællesskab. Alt sammen påvirkede det mig positivt i min videre uddannelse. Jeg er vokset til at være et selvstændigt, omsorgsfuldt, kreativt individ i alt, hvad jeg gør. At bruge min kritiske og analyserende tænkning overfor alle opgaver, jeg møder, - og søge komme op med gode løsninger.

Jeg kom senere videre til en High-School efter 9. klasse for at fortsætte min uddannelse og jeg var i stand til at tilpasse mig så godt der, at jeg blev blandt de bedste. Jeg bestod eksamen og blev senere optaget på The University of Nairobi for at tage en uddannelse i Bachelor of Science in Nursing.

Jeg var og føler mig stadig som en af de heldigste af os kenyanske børn, der har nydt at gå igennem en steinerpædagogisk uddannelse. Når jeg bruger ordet nydt, så mener jeg det virkelig! En skole for børn skal være sjov, kærlig og med til at åbne sjælen. Det er, hvad det har gjort ved mit liv at gå i skole på Rudolf Steiner-skolen i Mbagathi, Kenya. At gå i skole som barn, lære med et frit sind, suge alt ind, lige fra hvordan man forbereder jorden for det lille frø, der ender med at blive høstet som store planter,- til at sætte ideer og nogle gange endda følelser på papir ved at bruge farver...Jeg er virkelig taknemmelig 🙏. Phanice

Men hvordan gik det til at Phanice kom til Mbagathi Skolen – lad os gå en generation tilbage og høre hendes mor, Grace, som arbejder i køkkenet på Mbagathi Skolen: Her på næste side fra undertegnede lille interview med Grace.

Grace – Phanice`s mor - er vokset op i den gamle kenyanske kultur. Som barn løb hun sammen med sine 8 søskende omkring i naturen, der grænsede op til den primitive og fattige landsby. Glade, som kun frie børn kan være, med bare tæer og kun med tynde lændeklæder på, nød de at løbe igennem det høje afrikanske græs, fandt fugleredder i græsset og i træerne, spiste fugleæggene rå, svungede sig i træerne, svømmede i floderne, legede med frøerne, og lavede dramatiske rutsjeture ned af de høje, fuldt beboede myretuer..... Kom senere i skole i landsbyen. En skole som ikke var præget af kolonitidens engelske skolesystem, men som var fuld af levende undervisning, - de skrev bogstaver i sandet med små pinde, arbejdede med ler hentet ud af den røde jord, snittede redskaber i træ. Og Grace følte sig trods stor fattigdom og nød rig på menneskelig varme fra forældrene. Mange år efter var Grace gift, fødte 5 børn, hvoraf Phanice var nr.2. – og familien flyttede i håb om bedre livsvilkår til Nairobi. Faderen var trods sit beskedne liv meget udadvendt og mødte tilfældigt i en kø en dag i supermarkedet i begyndelsen af 90`erne en af de første pionerlærere fra Mbagathi Skolen, de faldt i snak og snart lød det fra denne lærer: ”Hvorfor bringer du ikke alle dine børn her, vi har et sponsor program, der kan hjælpe dine børn til at få en skolegang, selv om I ingen penge har... ?”

Det blev starten på 9 års skolegang for alle 5 søskende. Og som Phanice skrev: *Der hvor deres stjerner begyndte at lyse.*

DEN AKTUELLE SITUATION PÅ MBAGATHISKOLEN

Endnu idag - 28 år efter at Phanice startede på Mbagathiskolen, er den samme menneskelige impuls, den samme pædagogiske kerne levende på skolen: At hjælpe de mest underprivilegerede af Kenya`s børn til at få en skolegang og et værdigt liv. Mange børn er gennem årene gået ud af skolen videre i deres liv, mange små ny er på vej gennem børnehaven og grundskolen. Hver eneste med sin egen betydningsfulde ”stemme” i en lang række af ”stemmer”, - alle de, som om mange år vil se tilbage på, hvad deres skolegang gav dem for livet! Lige nu er deres udfordring at overvinde eller glemme det som netop for mange

af dem har været livsrealiteter gennem deres påskeferie: at opleve mennesker i nød i naturkatastrofen med den heftige regn, som omtalt i begyndelsen. Hjerteligheden i fællesskabet og den fordybende undervisning fanger det op, og forvandler det til en erfaring i deres sind. Og det vil blive en af de mange udfordringer i livet, som kommer til at blive mødt med ukueligt livsmod.

Men i alt dette er det såkaldte **Sponsor- program** – som skolen bygger på det helt afgørende element! Mennesker fra vores del af verden betaler de månedlige skolepenge for skolegangen og dermed opbygningen af og basis for et barns senere værdige voksenliv.

Alle skolens sponsorer, herunder også alle vores Sanduko sponsorer, er gennem deres gaver/ midler aktive i finansieringen af dette menneskelige fællesskab omkring skolegang for de fattigste.

En meget tankevækkende kendsgerning i vores verden af i dag : En hel skole med 420 børn, 122 børn i kostskoleafdelingen, 55 medarbejdere, egen biodynamisk farm ...alt det kan bæres af midler, som kommer ind som skolepenge, som gavepenge:

**Et sponsorat koster : 220 kr pr. måned eller årligt 2460 kr.
Beløbende kan yderligere gøres fradragsberettiget**

Du kan være sponsor for et navngivent barn og knytte kontakt ; - eller du kan vælge at stå mere frit og være sponsor for et for dig unavngivent barn ! Barnet får i begge scenarier betalt sin skolegang, du hjælper i begge scenarier helt på samme måde et barn.

Der er et meget stort behov for mange flere sponsorer for at få dækket børnene. Se under Praktiske Oplysninger bagerst i nyhedsbrevet.

Her nedenstående et link til en video taget i maj i **en sløjdtime**, hvor 3-klasse med stor glæde og entusiasme er i gang med selv at lave linealer til deres matematiktimer. Der er meget stolthed i børnenes blikke. Den stille opbygning af selvtillid.

<https://youtu.be/17L0zi-EQNU>

Og her på resten af siden foto af nogle af de nuværende elever, som lige nu nyder skolen, ligesom Phanice gjorde det for mange år siden. Mon ikke det kan ses på fotoene, at børnene trives og vokser menneskeligt sammen. Foto er fra en time med afrikansk dans.

Endnu et modul af ”Leadership Course”

Som nævnt i tidligere Nyhedsbreve holder Troels fra Sanduko de såkaldte ”Leadership-Course” for ledere fra de forskellige østafrikanske steinerskoler. Denne gang – i maj – var deltagerantallet desværre mindre. Det havde ikke været muligt for skolerne på Zanzibar og delvist heller ikke i Tanzania at rejse midler til rejsen. En livsomstændighed for mange projekter her. Alt skal der fundraises for. Temaet for kurset var: ”Konflikter i samarbejdet mellem mennesker” – hvorledes erkende lovmæssighederne i en konflikts udvikling? – hvorledes føre en konflikt tilbage til en scenarie med en fælles forståelse. Sikkert et globalt og almenmenneskeligt erfaringsfelt for os alle.

Og afrundende:

I skrivende stund lyder der sang ovre fra skolegården : lærer Winnie er i gang med de kenyanske danse og trommerytmer, her er det de traditionelle masai danse, der øves: Og der lyder også en enkelt sangstemme ovre fra skolens køkkenhave, hvor en stor gruppe af dagarbejdere – ”casuals” – med stor energi er gået i gang med at genopbygge de svært ødelagte bede efter de mange ugers heftige regn. Alle afgrøder blev ødelagt og de meget store arealer med bede blev forvandlet til store grønne ukrudts- områder. Men nu er der sat ind med fuld kraft, så alle skolebørnene igen snart vil kunne få de gode økologiske og biodynamiske afgrøder, Af og til skifter sangen og der høres vilde råb: det er når arbejderne forsøger at holde de store flokke af små aber væk fra træerne med paw-paw frugt. Regnen har fået dyrene til at komme tættere på menneskers boliger. 2 løver er blevet spottet af vagtfolkene flere nætter i denne uge. Også de søger tættere på. Se et af de flotte løvespor fra grunden på foto på bagsiden.

Nyhedsbrevet skrevet af Clara Ussing

Herunder alle praktiske oplysninger

PRAKTISKE OPLYSNINGER

SPONSORATER:

A: Sponsorat med skolepenge, der sikrer et barn skolegang på Mbagathiskolen: 220 kr. pr måned

B: Sponsorat, der sikrer et barns skolegang, samt en plads i skolens kostskoleafdeling: 440 kr pr måned

I begge tilfælde kan du vælge mellem:

1) Sponsorering af et bestemt navngivent barn, du kan følge.

2) Almen sponsorering af børns skolegang, der på samme måde hjælper et barn. Barnet er blot ikke for sponsor navngivet.

Alle sponsorater, bidrag og gaver kan om ønsket gøres fradragsberettigede gennem Sanduko`s samarbejde med Merkurfonden. Fradragssatsen er for 2024 på 18.300 kr.

Kontakt os i Sanduko , hvis du ønsker et sponsorat – eller ønsker yderligere info

Kontaktperson: Clara Ussing

Mailadresse: sanduko@mail.tele.dk

Telf: 0045 - 21356736

Adresse: Ibækvej 202, 7100 Vejle

MEDLEMSKAB AF SANDUKO:

Medlemskab i Sanduko sker ved indbetaling af 200 kr årligt på Sanduko`s konto i Merkur: 8401 – 150 27 17 eller på mobile Pay 62 24 22.

Mærk indbetalingen med navn, emailadresse og ”Kontingent 2024”.

Kontingentet er målrettet til administration og er afgørende for vores arbejdsmuligheder i Sanduko.

Almene donationer mærket til ”Sandukos administration”er også ”meget velkomne.

Al vores arbejde udføres 100 % frivilligt

